

עליזה יקירה

עליזה , את משולה בעינינו לרימון
את עושר הידע שלך רוצה להעניק והמון !

שאלת אותנו די בהתחלה : "למה הודו ?"
אומר לך את מה שרובנו לא יודו :
באנו לכאן , כדי לראות "איך מעפר צומחת שושנה"
לגלות את כל היופי,הפאר וההדר הצומחים מתוך הזוהמה.
איך מתוך העוני צומחת לה עוצמה
איך מתוך פשטות צומחת הגדולה.
באנו לקבל פרופורציה על גודל וענווה
איך העושר והעוני חיים ביחד בתקווה.
באנו לשטוף את העיניים המערביות מאבק הקידמה
ולראות צלול את הפשטות והיושרה "בבום" לתוך הנשמה.
באנו לקבל את השונה והאחר באהבה
ומתוך כל אלה , ללמוד כיצד לאהוב את עצמך.

מה היה לנו ומה לקחנו מזה המסע ?

על הערב הראשון בדלהי,כך ללא אזהרה
הובלת אותנו ל"מיין באזאר" על שלל מראותיו, צפצופיו וריחותיו.
כך זרקת אותנו למים,ללא קורס שחייה,ללא גלגל הצלה.
בשיטת היוגה למדנו להחליף נעליים בעמידה
ולהלך בגרביים במקדש הלוטוס, הג'אמה מסג'יד והברהמה.
קירקשנו בריקשות ברחבי העיר ובסמטאותיה
ביקרנו את גאנדי ועוד לסיום היום,בקוטב מינאר – עוד אחד מנפלאותיה.
עצרנו נשימתנו בטאג'-מאהאל , אותו בנה שאה ג'אהאן לאהובתו ממוטז
שהייתה לו אלה,

ונוכרנו שגם אצלנו,אהבה כזאת קיימת – ראו מקרה ברוך ואראלה ☺
פגשנו כוכבי קולנוע , רוברט ממצודת רד- פורט
ואת ג'יימס הונד בסרט הודי מקומי,חתיך הורס.....מה...מה
ומי שלא התפרק מהמכות,
שלח את נשמתו לבורא לאחר שנפל על הרצפה המזוהמה.

ראינו ערים ורודות ואת "החומה" ההודית,
פרות,נחשי קוברה וקופים
קבצנים עטים מכל עבר,נהגים מטורפים
והנה אנחנו בפושקר וכבר פורים.
קרחנה בבית חב"ד בעיירה הקסומה למרגלות האגם שוכנת
חמין,סלט חצילים ואוזני המן ומגילת אסתר שלא נגמרת.
ג'ייפור , עירו הורודה של מדריכנו ההודי – ווינאי
ארמון המלך שאוכל ואוכל ואינו אומר די !
קיבלנו תחזית אסטרולוגית במצפה האסטרונומי - בג'נטר מנטר
שעל פיה נאלץ מחר לרכב על פילים ועליזה לא תוותר.
מצודת אמבר – איזו חוויה על פילות למעלה ההר
וביקור בלתי נשכח במשפחה הודית,שאצלה הכל נראה יקר.

אז טסנו, רכבנו, קרקשנו, דהרנו, עלינו וירדנו
ראינו פרות, חזירים, פילות, קופים, נחשי קוברה וגמלים
חגגנו ימי- הולדת, הרחנו ריחות, טעמנו שלל טעמים
ענדנו על גופינו תכשיטים משובצים בשלל אבנים
והעמסנו כבודתנו בשלל מתנות וחפצים.

ראינו את העשיר, אך לרוב את העשיר בחלקו.

אך מעבר לכל אלה, בתלת-מימד ובכמות שאינה ניתנת למדידה,
ספגנו ממך עליזה – האחת והיחידה.
את רצת ודאגת וספרת וסיפרת
והפכת את הודו לביתנו למשך 8 ימים של חסד.
וכבמאמר השיר "היית לנו אם ואחות".

את פתחת את עיננו לראות
את פתחת את אוזננו לשמוע
את פתחת את ליבנו להכל
ואנחנו "התאכזבנו לטובה" **ובגדול!**

המשיכי עליזה להתרוצץ בעולם הגדול
להכיל ולהאכיל.
ועל הדרך אספי עוד אנשים, סיפורים וחוויות
כי כך ובצורה הזאת בדיוק, צריך לחיות!

הודו היא "דרך חיים" ולא אחרת,
ואת תמיד בליבנו נשאר.

על החתום,
עשרים ושישה מטיילים אוהבים

פלאי הודו, קבוצת קופת-חולים כללית
18-27 פברואר 2013